

PSĀ• BABYSITTING

ĀĒtvrtek, 19 listopad 2015

"Julka je milá a hodná holka, pravda, obĀ•as trochu zmatlík, ale psa jí klidnĀ› mĀ-Ā¾u svĀ›Ā™it. BĀ›hem víkendu se snad tak nestane, odjíĀ¾dím v sobotu a vracím se v nedĀ›li. V podstatĀ› jde o jednu noc. Navíc, vĀ¾dyĀ¾ uĀ¾ to párkrát zvládla, sice jenom pĀ™es noc, ale zvládla. A Amy ji zboĀ¾Ā¾uje,“ uklidĀ›uji sama sebe. „A prosím tĀ›, radší jí neodepínej vodítka, neposlouchá ani mĀ›, natoĀ¾ cizí. A kdyby ses uĀ¾ rozhodla ji pustit, tak aĀ¾ úplnĀ› vzadu na poli, aby nevidĀ›la potok.

Je to pes vodní, jakmile ucítí vodu, je konec, zdrhne ti tam,“ dávám ještĀ› poslední instrukce, „Amulindo, ty tady buĀ• pĀ›knĀ› hodná a poslouchej, pĀ™ivezu ti kostiĀ•ku.“ Podrbu jí poĀ™ádnĀ› za uchem, nechám si dát lízanou a vyráĀ¾ím smĀ›r Šumava. Doma je pohoda, klídek, mamka je sice na školení a já musím uvaĀ™it, ale tentokrát mĀ› to i baví. „Máma pĀ™ijede kolem tĀ™etí, musíš potom taky zajet do Bojanovic.“ „Pojedeš s náma, tati? A obĀ›d uĀ¾ je na stole, kolik chceš polívky?“ povídáme si s tátou. Najednou jsou tĀ™i hodiny, mamka je tu. OhĀ™ívám jídlo a probíráme novinky. Je pĀ›t, Ā•as povinné návštĀ›vy u babi s dĀ›dou. „Tak, holka, co budeme dneska dĀ›lat? Jdeme ven? PaniĀ•ka Ā™íkala, Ā¾e

chodíš na dlouhou procházku. PĀ›jdeme si hrát. Ty uĀ¾ sis pĀ™inesla vodítka? Hodnáááááá Amynka,“ povídám si se psem a mezitím se oblékám. Sedí u dveĀ™í, v hubĀ› výmluvnĀ› drĀ¾í vodítka a Ā•eká. JeštĀ› obojek a mĀ-Ā¾eme jít. Ze dveĀ™í vyletí jako stĀ™ela, zapomnĀ›la jsem ji pĀ™ipnout. NaštĀ›stí poĀ•k uĀ¾ vidím, jak ji lovím po celém baráku. PĀ™es kopec jdeme dozadu za sídlištĀ›, ani moc netahá a je poslušná. Co ta Hanka poĀ™ád má, vĀ¾dyĀ¾ je hodná. A potok tady taky nevidím. „Tak já tĀ› teda pustím, ale musíš bejt poslušná, ano.“ „Haf.“ „Vida souhlasí,“ pomyslím si a uĀ¾ ji pouštím na volno. Vyletí jako Ā™ížená stĀ™ela. Kurva, co kdyĀ¾ mi zdrhne? „Amulko, Amy, pocem,“ ona se otoĀ›í a letí ke mnĀ›, lovím frolika z kapsy a dávám jí odmĀ›nu. JeštĀ› párkrát to takhle zopakuju. „Sakra, vĀ¾dyĀ¾ poslouchá, asi neví, jak na ní, budu muset dát Hance pár rad.“ Nechval dne pĀ™ed veĀ•erem, Ā™íkávala moje babiĀ•ka a mĀ›la pravdu. Já si toho vĀ•áka, bohuĀ¾el, nevšimla, moje svĀ›Ā™enkovšem ano. A okamĀ¾itĀ› startuje. Na nĀ›jaké pokĀ™ikování a volání nereaguje, pomalu se tedy vydávám za ní, bĀ›Ā› stejnĀ› nemá cenu. Jenom doufám, Ā¾e ten vĀ•ák nebude agresivní blbec. Není, docela si spolu hrajou, alespoĀ› se poĀ™ádnĀ› vylítá. „Tak uĀ¾ dost, pocem,“ zavolám a ona zase poslechne. „Fakt nevím, co ta Hanka má,“ napadne mĀ› uĀ¾ asi potĀ™etí a vyráĀ¾íme opaĀ•ným smĀ›rem neĀ¾ kluk s vĀ•ákem. „Trochu šdalo se na nĀ›j docela koukat.“ PĀ™ehraju si, jak vypadal, a nedávám pozor na psa, coĀ¾ se mi vymstí. Amule nĀ›kam mezitím zmizela. Objevím ji za chvíli a s ní i zmiĀ›ovaný potok. Volám, nadávám, prosím, škemrám, na nic nereaguje. „Aha, tak asi jo, je neposlušná,“ dávám za pravdu Hance. Nakonec mi nezbejvá nic jiného, neĀ¾ slézt za ní. EventuelnĀ› poĀ•kat, aĀ¾ ji pĀ™estane bavit ráchat se v potoce, ale moc nadĀ›jí, Ā¾e by to mĀ›l ještĀ› letos, si nedávám. Krucinál, podjely mi nohy a málem jsem tam zahuĀ•ela celá. NicménĀ›, tenhle mĀ›j pokus zaujme Amy natolik, Ā¾e se jde podívat, co to vyvádím a je odlovena. Vypadáme obĀ› jako prasata. „Jdeme domĀ›,“ zavelím. „A kdo ti hlídá tu tvou potvoru? Máš s ní jenom starosti, nĀ›komu jí prodej, dám ti tisícovku,“ pĀ™emlouvá mĀ› babiĀ•ka, ale dĀ›da oponuje: „VĀ¾dyĀ¾ je to takovej krásnej pejsek a milej.“ „Hlídá mi ji kamarádka.“ U vchodových dveĀ™í hledám klíĀ•e. V levé kapse nejsou,

v pravé taky ne, Ā¾e bych je dala do kalhot? Ne, tam taky nejsou. No, nazdar, kam jsem je dala? Ā¾e by mi vypadly cestou? „Nedá se nic dĀ›lat, jdeme to projít ještĀ› jednou,“ vysvĀ›tluju. StejnĀ› to bylo houby platný, jediný plus je, Ā¾e ze psice uĀ¾ opadalo všechno bahno a je tudíĀ¾ relativnĀ› Ā•istá. Do domu mĀ› ve finále poušsousedka. Sedím pĀ™ede dveĀ™mi do bytu, obliĀ•ej zaboĀ™enej Amále v koĀ¾ichu a usilovnĀ› pĀ™emýšlím, co dál nedá dovolat, má vypnutej telefon. Musím sehnat zámeĀ•níka. Zazvoním na sousedy. VeĀ•er si zalezu do pokoje s kníĀ¾kou. Nechci uĀ¾, aby mĀ› cokoliv rušilo, vypnu si tedy telefon. „Dobrý veĀ•er, promiĀ›te, Ā¾e vyrušuju, ale neznáte Ā•islo na zámeĀ•níky, ztratila jsem klíĀ•e od kamarádky bytu.“ „Dobrý veĀ•er, nic se nedĀ›je, Ā•islo nĀ›kde tady mám, ale nemá ona nĀ›kde, tĀ™eba v práci, náhradní klíĀ•e? Je to takhle veĀ•er drahý a je navíká.“ „Nevím, spíš myslím, Ā¾e ne, navíc se jí nemĀ-Ā¾u dovolat, je u rodiĀ•Ā› na ŠumavĀ›.“ Volám tedy na zámeĀ•nickou pohotovost. „Byt otevĀ™it samozĀ™ejmĀ› mĀ-Ā¾eme, vy jste hlášená?“ „Nejsem, jenom tady kamarádce hlídám psa.“ „Tak to, bohuĀ¾el, nepĀ›jde, musíte si zavolat na policii, bez majitele nesmíme byt otevĀ™it.“ Dobrá, volám na policii. Pes je naštĀ›stí u sousedĀ›, slíbili mi ho pohlídat. Na policii mĀ› slušnĀ› posílají do háje, ale dávají mi Ā•islo na jiného zámeĀ•níka. AlespoĀ› nĀ›co.

V jedenáct veĀ•er si vzpomenu na Amulku, mám zavolat, nemám? Nakonec se rozhodnu nevolat, Julka je pĀ™ece dospĀ›lá, zvládne to. Zaklapnu kníĀ¾ku a jdu spát. S ním se nakonec domluvíme, dveĀ™e bytu jsou otevĀ™ené, psice dostává náĀ¾rat a pak v minutĀ› usne, asi je ze všeho unavená. „ZámeĀ•ník je ale hezkej chlap,“ prohlédnu si ho poĀ™ádnĀ›, teĀ• uĀ¾ nevynervovaná. Platím pĀ›t a pĀ›l tisíce, bezpeĀ•nostní zámek je holt bezpeĀ•nostní zámek. „Nechcete zĀ›stat na skleniĀ•ku? Zvu vás,“ nedá mi to a alespoĀ› to zkouším. „KlidnĀ›. MĀ-Ā¾eme i dojet koupit nĀ›co na zub, v Tescu budou mít ještĀ› otevĀ™eno,“ pĀ™idá i svĀ›j nápad. Za slabou hodinku jsme zpátky, popíjíme a po druhé lahvice mĀ› napadá, Ā¾e jsem vlastnĀ› Hance ani nenapsala, Ā¾e má nové zámky. Posílám jí nĀ›kolik esemesek z jeho telefonu, mĀ›j je definitivnĀ› vybitej. Povinnost informovat splnĀ›na a je tĀ™eba vĀ›novat se pĀ™ijemnĀ›jším vĀ›cem, pĀ™ece z toho nevyjdu např.

Budím se kolem osmé, jsem naĀ•asovaná od Amulky, touhle dobou chodí ven. Zkusím jim zavolat. Zapínám telefon, ale Julka ho má asi vypnutej, hodilo mĀ› to do schránky. Zavolám pozdĀ›ji. Píp, píp. „Uzivateli uvedený jako odesílatel této zpravy se Vám pokoušel 4x dovolat.“ Leknu se, je to Julky Ā•islo, Ā¾e by se nĀ›co stalo? Píp, píp. „Hani, ty me asi zabijes, ja vim, ze jsem krava a debil, Amyna mi utekla.“ A nic dalšího, krucinál, co se ksakru dĀ›je, co je s mým psem? Znova zkouším volat, znova ta pĀ™iblblá schránka. Píp, píp. „Hani, jsem krava a debil, ja to vim, vim, ze se zlobis, mas nový zamky u bytu.“ Do prdele, co to má znamenat, já tu

Budím se kolem osmé, jsem naĀ•asovaná od Amulky, touhle dobou chodí ven. Zkusím jim zavolat. Zapínám telefon, ale Julka ho má asi vypnutej, hodilo mĀ› to do schránky. Zavolám pozdĀ›ji. Píp, píp. „Uzivateli uvedený jako odesílatel této zpravy se Vám pokoušel 4x dovolat.“ Leknu se, je to Julky Ā•islo, Ā¾e by se nĀ›co stalo? Píp, píp. „Hani, ty me asi zabijes, ja vim, ze jsem krava a debil, Amyna mi utekla.“ A nic dalšího, krucinál, co se ksakru dĀ›je, co je s mým psem? Znova zkouším volat, znova ta pĀ™iblblá schránka. Píp, píp. „Hani, jsem krava a debil, ja to vim, vim, ze se zlobis, mas nový zamky u bytu.“ Do prdele, co to má znamenat, já tu

Budím se kolem osmé, jsem naĀ•asovaná od Amulky, touhle dobou chodí ven. Zkusím jim zavolat. Zapínám telefon, ale Julka ho má asi vypnutej, hodilo mĀ› to do schránky. Zavolám pozdĀ›ji. Píp, píp. „Uzivateli uvedený jako odesílatel této zpravy se Vám pokoušel 4x dovolat.“ Leknu se, je to Julky Ā•islo, Ā¾e by se nĀ›co stalo? Píp, píp. „Hani, ty me asi zabijes, ja vim, ze jsem krava a debil, Amyna mi utekla.“ A nic dalšího, krucinál, co se ksakru dĀ›je, co je s mým psem? Znova zkouším volat, znova ta pĀ™iblblá schránka. Píp, píp. „Hani, jsem krava a debil, ja to vim, vim, ze se zlobis, mas nový zamky u bytu.“ Do prdele, co to má znamenat, já tu

krávu fakt asi zabiju. To nemá rovnou napsat, co zase vyvedla? Píp, píp. „Hani, ja jsem fakt takova krava, ale ten zamecnik je fakt hezkej.“ Koho zajímá nějakéj zámečník, já chci vědět, co je s mým psem a bytem. Píp, píp. „Hani, ja vim, ze se zlobis, jsem fakticky debil, mas moc hodny sousedy.“ „Koukej se ozvat a okamzite, v šest jsem v Praze, cekej na me“ posílám smsku pro zmaňnu já Julce. Nic jiného mi totiž nezbejvá, má vypnutej telefon. Anebo se jí zase vybil, kaženě jedený blbý. „ Kruci, kolik je hodin? Devět, to je akorát, vyvenčím trochu psa, opláchnu se a sjeďu si k Janě pro nabíječku.“ plánuju si dnešný dopoledne. „Hanka dorazí kolem šestý, to stihneme i poádnou procházku, Amulko.“ seznamuju s nima i pesulku. „Teď tady musí být hodná a se vrátím, zavoláme spolu paniče.“

„Neviem by sám….“zvoní mi telefon. Skoím po něm, ale volá jenom Jana. „Ahoj, jak se máš?“ „Ahoj, prosím tě, není u tebe ta koza Julka?“ „Ne, není, dāje se něco?“ „Jo, posílá mi zmatené esemesky, prý ztratila psa, mánila zámky od bytu a kdo ví, co ještā? Māš se mi mrknout, jestli není na netu?“ „Hele, nevidím ji, ale pokusím se získat číslo na jednu její známou, jestli nejní u ní.“ „Díkes, když tak pak brnkni,jo.“ Do prāic, zase mi ujel autobus, no co, pro deset minut se nestāmílí, āe jo, však Amálka to o chvílku dyl doma sama vydrāí. Koneně jsem ve Strašnicích, teď hodim telefon na chvílku na nabíječku, zavolám Hance a pak vyrazím zpátky na Āerāk. Odemykám a hned na mā z pokoje mluví Jana. Ani neāekne ahoj a uā za sebe chrlí: „Co se zase dāje? Shání tā? Hanka jako zbāsilā, prej se něco stalo se psem.“ „Dyž jsem jí posílala smsky,“ dotēnā namítám. „Posílala, ale jaký, jdu jí zavolat, āe ses objevila, byla na kolaps.“ Hlavou mi bāā scēnāme, pesula mrtvá nebo zabāhlā, byt vykradenej, prostā ve vytváēní si katastrofických vizí jsem machr. Navíc Julka by se na netu visela jako prādlo, když tam není, znamená to, āe není u mā doma. „Neviem by sám….“zvoní mi telefon, zase volá Jana. „Ahoj, máš to āíslo?“ „Ahoj, ne, nemám, ale chceš mluvit s Julkou?“ „Dej mi ji k telefonu, nebo ji fakt zabiju. Co se, kurva, dāje?“ „Nebudeš tomu věāit, co se stalo….“ a po telefonu mi líā celou historii věerejšeho veā a noci. „OK, v šest jsem tam, āekej na mā, nemám totiž klāe.“ poznamenám ponākud jízlivā a se s telefonem. Boāe mā, to je ale kopyto. Pán Bāh jí to oplatí na dātech, na mnoāství i na kvalitā, tāeba je bude mít s t zamečníkem a Amule jim pājde za drāāku… HAJKA